

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Doktor Ix

Citation: Larsen, Karl: "Doktor Ix", i Larsen, Karl: *Doktor Ix*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1896, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_04-shoot-idm140635357268064/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Doktor Ix

«Ikke sandt, Henrik, — kan du huske dem . . .»

«Nej, oprigtig talt, det er netop det, jeg ikke kan . . .»

«Jamen, de handlede jo om dig selv, allesammen; kan du ikke huske det? Om dine Længsler og Sorger og . . . ja, saa var der et, som du skrev til mig . . . og om mig, har du ogsaa glemt det? . . . Ja, for du har holdt af mig, Henrik, det kan ikke nytte, du vil nægte det . . .»

«Jamen det vil jeg heller ikke . . .»

«Men jeg véd jo godt, at nu er jeg ved at blive gammel og grim . . . skønt . . .»

Falk så op: «Skønt Frøken Holk, hun er dog to Aar ældre . . . og du er slet ikke hverken gammel eller grim.»

«Aa, hvor jeg hader, at du kan gætte mine Tanker! Hvordan bærer du dig ad med det?»

«Det er ikke saa vanskeligt, lille Mathilde, og nu kan jeg ogsaa sige dig, hvad du tænker videre paa, og hvorfor du kom herop.»

«Nej, jeg vil ikke høre det.»

«Men du skal høre det, for det har du godt af at høre. Da du fik at vide, at jeg var begyndt at komme meget i Huset hos Holks, saa undte du ikke Frøkenen mig, og du syntes, der